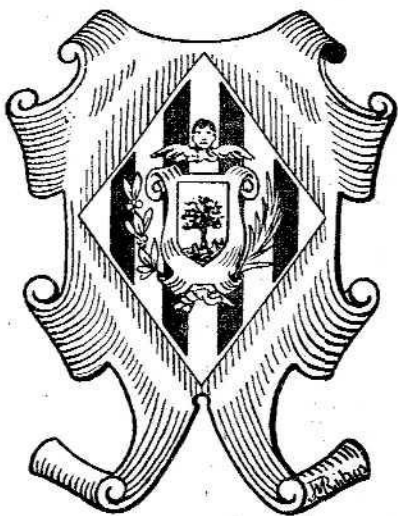

El Baix Penedès

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ:
 Vendrell, trimestre, 1'50 ptes; Fora, 1'75; Extranger, 2'50
 Número corrent, 15 cèntims :: Atrassat, 20
 ANUNCIS A PREUS CONVENCIONALS
 :: REMITITS: 15 CENTIMS LÍNEA ::
 No s'admeten escrits sense firma — No es tornen els originals
 ADMINISTRACIÓ: IMPREMTA RAMON

Franqueo
concertado

Na Teresa Galofre Lleó

Ha mort a la vila de Montblanc
 ahir, dia 15 del corrent Febrer

Havent rebut els Auxilis Espirituals i la
 Benedicció Apostòlica

(A. C. S.)

Els qui la ploreu: vidu En Fernando Chaparro Papiol, germans polítics, nebots, nebodes, cosins i parents tots,
 en assabentar als amics i coneguts tan dolorosa pèrdua, els preguen la recordin en llurs oracions.

Montblanc, Febrer de 1929.

Antonia Magriñá Olivella

Vídua de Tomàs Sanmartín

MORI EN AQUESTA VILA
 el proppassat dia 5 de Febrer de 1929

A LA EDAT DE 82 ANYS

Havent rebut els Sants Sagraments i la Benedicció Apostòlica

(A. C. S.)

Els seus afligits cosins i demás parents, preguen a les seves amistats i coneixenses, la tinguin present en llurs oracions, per el qu'en rebrán especial favor.

Vendrell, Febrer de 1929.

Els gripaus

Escopinades del diable: això són els gripaus, segons un alt poeta. El gripau és la imatge viva de la lletgesa repugnant. Aquesta bestiola deforme, tumefacta, llefiscosa és mirada amb repulsió invencible. El seu cos és monstruosament diabòlic.

Hi ha lletjors atenuades per la gràcia. Hi ha lletjors pintoresques i divertides. Hi ha lletjors doloroses que inspiren commiseració. La lletgesa del gripau no té atenuants: inspira una antipatia violenta que arriba fins a l'odi.

Per això els gripaus fan sovint una fi tràgica. Una gran part d'ells moren sota el roc que els esclafa. Són lapidats amb rebentament. I l'animal esclata com una bufeta.

Aquest és llur trist destí. El gripau ha nascut per acabar esclafat. En certa manera, ja viu en un estat d'esclafament. Els instints agressius de l'home contra les bèsties que considera malignes es manifesten, implacables, en presència dels gripaus. En la pròpia figura porta el seu pecat d'origen. Es lleig, Es tan lleig, tan repulsiu, que la seva visió provoca espontàniament en l'home i en el vailet l'impuls de l'esclafada venjativa. Un infant que vegi el gripau per primera vegada, encara que no sàpiga que aquella bèstia porta un verí amagat, agafa instintivament un roc i un altre roc, i l'apedrega amb fúria. I és que en el gripau la lletgesa i la repugnància arriben a una tal estridència, que es fan provocatives i intolerables.

Poca cosa aconsegueixen els zoòlegs i els horticultors que s'esforcen per demostrar que l'animatversió als gripaus és injusta. Diuen que aquesta bestiola és normalment inofensiva, i que només en casos excepcionals d'imprudència pot esdevenir perillosa; adverteixen que els gripaus fan l'excel·lent feina de netejar els horts d'una multitud d'animalons perjudicials a les plantes. En altres altituds, entre una altra gent, el gripau pot ésser respectat com un benefactor, a despit de la seva mortal lletgesa. En els països on domina l'estètica, on el sentiment artístic ha arribat a fons, en la sang del poble i es trameta per herència biològica de pares a fills, el mèrit dels seus bons serveis no basta perquè el gripau sigui absolt del gran pecat d'ésser lleig.

Els noms mateixos amb què el poble designa aquesta bestiola, prenen un so d'insult i de condemna: gripau, calàpat. En les síl·labes d'aquests mots durs vibra un sentiment d'horror. No hi ha caritat ni pietat per als gripaus. Les prediques de qui els vol defensar xoquen amb els prejudicis ancestrals. Bèstia de caus humits, bèstia de la llum, exterioritzada tot el dolor de la seva tragèdia en el toc de flauta dins la foscor.

Quina deu ésser l'explicació metafísica de la lletgesa? Per què hi ha coses tan lletges en el món natural? Com s'explica que hagin sortit d'un mateix principi, el bé i el mal, les coses tan lletges? Quina comunitat pot haver-hi entre un ocelllet esvelt i el pobre gripau pustulós?

La naturalesa també fa caricatures. El gripau és la caricatura de la granota. Una caricatura que fa por. No és la granota cap model estètic; però es fina de línies, satinada de pell, graciosa i facciosa. El gripau, botarut, feixuc, lent, inflat, aplega totes les tares de la deformitat i la inharmonia.

El millor del gripau és el seu cant nocturn. Quan és fosc, i la bèstia no veu la pròpia lletgesa, treu enfora el sentiment de l'art que duu a dins, i amb unes notes de flautista enamorat i enyorívol vol oblidar ell i fer oblidar als altres la seva infernal lletjor.

A. ROVIRA I VIRGILI

Del llibre *Teatre de la Natura*.

L'Extrem Orient

Els xinos

En el número anterior varem oferir als nostres llegidors donar alguna idea referent a ço que és la Xina; i com que promesa és deuda, passem gustosament a complir-la.

La Xina és la nació més gran del món; basti dir que ocupa una extensió de un milló duguescentes mil milles quadrades i està poblada per més de quatre cents milions d'habitants.

Amb tot i l'aïllament en que fins fa poc ha viscut, la seva raça s'ha distingit sempre per sa intel·ligència. Així és que ha tingut abans que nosaltres una civilització avançada, fent ús amb anterioritat a nosaltres de diversos invents, entre altres els de la impremta, la pólvora i la agulla magnètica.

Amb tot, el sistema polític de reclusió que va adoptar al segle XVII de la nostra era, la va retrassar en el gran progrés que en aquests darrers temps han tingut les ciències i les arts, i molt particularment en el ram de guerra.

La organització a la europea dels seus exèrcits i esquadres data de l'any 1862, ajudant-la en aitals reformes el govern anglès que no solament li va facilitar armament, sinó que inclús li prestà també oficials i mariners per a iniciar-los en els secrets de la tàctica moderna.

La vida social a la Xina pot considerar-se més polida que no és entre els pobles civilitzats d'Europa, i no podem nosaltres igualar-nos a les consideracions que allí es guardan, davant el temor que allí domina en cada u de passar per grosser i d'ésser refusat com a tal amb el despreci general.

Quan es vol fer una visita s'envia algunes hores abans una targeta a la persona que's vol veure, consistint aquesta missiva en un plec de paper vermell, mes o menys gran, segons el respecte que's vol demostrar. El nom i els títols del sol·licitant s'escriuen amb caràcters mes o menys grossos segons els desitjos que's tinguin d'apareixer humil o altiu. Per poca consideració que's vulgui mostrar al visitant se'l reb i despedeix a la porta de la casa i es fan repetides reverències a cada porta per on es passa fins arribar al saló on és rebuda la visita. Si el temps es calorós l'amo de la casa invita al visitant a que fassi ús del vano que portan sempre penjat del cinturó, essent impolític no portar-lo, i se l'obsequia amb una taca de tè, servint-se després algunes pipes per a fumar, mentres duri la conversació.

Aquestes cerimònies que els europeus trobem insuportables, obrant amb una llibertat de maneres que als ulls dels xinos ratllen a la grosseria, és un dels mes principals motius que als seus ulls apareixen nosaltres com a barbars; per això en lloc de nomenar-nos estrangers ens nomenen *fan-quei* que equival a dir-nos diables.

Un dels bons efectes que produeixen les maneres fines i delicades dels xinosos, és el d'evitar les baralles i raons entre la gent del poble que aquí tan sovintment ocasionen escenes desagradables i fins sagnants.

No coneixen el sucre ni la llet i tenen molt pocs periodics.

Hi ha uns establiments molt semblants als nostres cafès, amb petites taules, al voltant de les que s'hi asseuen els concurrents per a servir-los té i pipa. Es molt comú servir amb el tè llavors seques de melò que's concorreents s'entretenen menjant per a passar el temps i excitar ganes de prendre té.

Molt sovint es passejan per els salons dels dits establiments els venedors de dolços i pastes. Els cantaires, còmics i prestidigitadors es presenten també algunes vegades lluint llurs habilitats, recollint després els donatius voluntaris.

Altres vegades és tot un senyor lletrat el que s'assenta serimonisament darrera una taula i

Banc Comercial de Barcelona

Capital: 25.000.000 de pessetes totalment desemborsat
Casa Central a BARCELONA, Passeig de Gràcia, 3 i 5
AGENCIA AL VENDRELL

Doctor Robert, 1 i 3 — Teléfon, número 24
Apartat Correus, 1

Banca - Borsa - Canvis - Valors - Cupons - Girs

Negociem tots els cupons així que queda oberta llur negociació

Compra-venta de tota classe de valors de contractació corrent. Comptem amb un stock de títols dels Deutes de l'Estat i dels principals valors industrials per a liquidar al moment qualsevol operació de venda — Negociem tota classe de títols amortitzats — Admetem dipòsits en custodia (amb numeració en el resguard) — Obrim crèdits amb garantia personal.

Nostra secció de comptes d'estalvi s'ennomolla a tots els fins de l'estalvi personal i col·lectiu i abonem el màxim d'interès que autoritzen les disposicions vigents, ço és:

Imposicions a vista amb 8 dies pre-avis	3	per 100 anyal
id. a 6 mesos plaç	4	per 100 anyal
id. a un any plaç	4.50	per 100 anyal

Cambra cuirada amb compartiments de lloguer

La nostra tarifa mòdica posa a l'abast de tothom aquest servei

SUCURSALS I AGENCIES:

TARRAGONA, AMPOSTA, MORA D'EBRE, OLOT, RIPOLL, SEU D'URGELL, TORTOSA, VALLS, VENDRELL, ARBÓS, GANDESA, MONTBLANC, MORELL, SANTA COLOMA DE QUERALT, TORREDEMBARRA I VILASECA

BANCOS AL·LIATS:

BANC DE PRÉSTECES I DESCOMPTES

SUCURSALS: CASA CENTRAL: BARCELONA
GIRONA, LLEIDA, PALMA DE MALLORCA, GRANOLLERS, IGUALADA, MANRESA, VIC, BADALONA, FIGUERES, INCA, MANACOR, PORT-BOU, SANT FELIU DE GUÍXOLS, SANTA COLOMA DE FARNÉS I TÀRRAGA

BANCO INTERNACIONAL DE INDUSTRIA Y COMERCIO

CASA CENTRAL: MADRID
SUCURSALS: ALBACETE, ALACANT, CÁDIZ, CARTAGENA, HUELVA, MÁLAGA, MELILLA, MURCIA, SEVILLA, AGUILLES, AYAMONTE, CARAVACA, CIEZA, ELCHE, HELLIN, ISLA CRISTINA, LORCA, ORIHUELA, PORT DE SANTAMARÍA, S. FERNANDO, SANLÚCAR DE BARRAMEDA, TOTANA I YÉCLA

pronuncia seriosos discursos sobre un fet històric o sobre qualche altre qüestió seria o d'actualitat. Generalment els propietaris de l'establiment pagan a aquests personatges, de la mateixa manera que aquí hom paga al pianista per atraure mes numerosa concurrència. Homes distingits assisteixen amb gust a semblants lectures; i així és que, com sigui que la premsa es poc coneguda segons hem dit, els cafès són els centres de les noves polítiques puguent-se jutjar de l'estat de la opinió pública per les conversacions que allí es tenen.

També existeixen cafès a propòsit per a fumar l'opi. Hi ha en ells amples bancs de fusta proveïts de coixins i a cada un d'ells s'hi veu un home estirat saborejant el fum odorífic d'aquest narcòtic.

Així com a la major part de tendes i magatzems europeus se serveixen de papers impresos per a embolicar els gèneres que venen, a la Xina succeïx al revés, allí recorre els carrers bonzos pietosos que recullen de terra tots els papers que troban, per a cremar-los, davant la quimera de que siguin profanats i s'emprin en serveis indecorosos.

El color blanc és a la Xina color de dol, i per la analogia que te amb la mort és la senyal de guerra. Es conta que una vegada entrava per la riu de Canton un vaixell americà, i volent demostrar el seu comandant que arribava amb senyal de pau, feu estendre a un dels pals una bandera blanca; mes com que allí equival això a una demostració de desafió les tropes xineses des de'ls forts propers contestaren a canonades.

Es també enginyós el mitjà de que's valen els pirates per a salvar-se de les bales dels vaixells europeus. Quan ells veuen que la lluita no els és favorable, es tiran a l'aigua i a l'ensems hi llensan també gran nombre de cocos, els que, nedant damunt les onades, es confonen amb els veritables caps i així els que nedan s'esmunyen i eviten al fugir els blancs de la fuselleria.

I ja que de vaixells venim parlant, bó serà recordar que, generalment a la Xina, les vies

de comunicació com carreteres i camins, quasi be no existeixen, havent-hi per tant comptats vehicles. En son lloc solen utilitzar-se generalment els rius construint canals; alguns d'aquests són tan amples i fondos, i a l'hora tan extensos, que'ls barcos de bon calat s'internen per ells fins a centenars de quilòmetres.

Abans d'acabar siguin permès donar als nostres llegidors una idea del procediment que empran els xinosos en la recollida del té, que és segurament el producte més important i estimat del celest imperi. Quan arrenquen les fulles divideixen aquestes en fines i groixudes i no s'en recull més que aquella quantitat que permet assegurar podran ésser assecades abans de caure la nit. Dos procediments empran per a assecar-les: el sec i l'humit. El primer consisteix en tirar les fulles a una caçola de ferro, on son torrades, posant-les després damunt d'una estora i caragolant-les amb les mans. Durant aquesta operació, que a voltes repeteixen cinc i sis vegades, les fulles treuen un suc groguenc. El segon procediment es fa col·locant les fulles dintre d'una caçola que reb la acció del calor que dona l'aigua bullent i allí les tenen fins a tornar-se ben seques, aconseguit el qual les caragolen amb les mans i les fan assecar encara més dintre d'una caçola de ferro o be en una paella. Preparat d'aquesta forma el té conserva un color verd brillant així com també les seves qualitats narcòtiques. Així, doncs, tota la diferència entre el té negre i el verd, consisteix en la manera d'assecar les fulles i no en el delecterius del coure, atribuït-se la peculiar acció que te sobre els nívris del té verd, a la quantitat i qualitat del suc groc que aquest reté degut al haver sigut assecat per el procediment de humitat.

Volem acabar amb una sincera declaració: Les notícies que acabem d'exposar les hem tretes d'unes cartes escrites, ja fa bastant temps, per un conegut diplomàtic que's va passar alguns anys a la embaixada espanyola del celest imperi, i a qui agradava escriure les notes extravagants que havia vist en aquells llunyans

i desconeguts països, al pare del qui avui les ha recollides. Elles, per tant, son verídiques, més la sinceritat ens obliga a citar la seva procedència.

J. R.

DIVULGACIÓ CIENTÍFICA L' AIRE

IX

La formació dels líquids i teixits de l'organisme on hi entra'l nitrogen entre'ls demés components es realitza a expensas del que han assimilats les plantes: aquestes poden transformar directament moltes matèries minerals en substàncies orgàniques. I per tant el nitrogen és un d'aquells qu'es assimilats per elles.

Ara bé, no totes les plantes poden assimilar-lo en estat simple, segons es desprén dels acurats estudis que referent això s'han fet; però si totes ho efectuen en estat combinat. D'aquí hom ha sapigut la importància que tenen en agricultura els adobs nitrogenats.

Aquelles que son aptes per a transformar el nitrogen atmosfèric en nitrogen orgànic, son les lleguminoses. Aquestes plantes tenen una espècie d'abultaments a les arrels, i allí s'hi allotgen unes bacteries, sers microscòpics, que, coneguts amb els noms de *Bacillus radicicola* i *Rhizobium leguminosarum* assimilen el nitrogen que cedeixen part a la planta beneficiant-la així en la formació de les substàncies on hi entra dit gas entre'ls elements i quedant la resta al terreny que s'en beneficia la que s'hi cultiva després d'aquella.

I aquest continuu equilibri en la proporció constant de l'atmosfera en llurs components sols pot existir en aquests processos ocasionats per els fenòmens vitals tan variats com interessants. Per això en Martí digué que'ls contempladors de la naturalesa segurament arribarien a descobrir noves causes les que feien que no variés el contingut quantitatiu de l'atmosfera.

Aquest savi català que no sols es conegut aquí, sinó que, traspasant les fronteres d'Espanya ha tingut admiradors entre'ls aimants de la Ciència, arreu del món i molts i valuosos homes s'han ocupat d'ell tributant-li llur homenatge, fent justícia a sa valúia i modèstia que posseïa a l'ensens com tot home virtuós i senzill, també devem contar-hi com a tal i per cert que no ho sabem pas, el documentat treball que, publicat en les pàgines d'«El Vendrellense», corresponents des de'l 25 de Juliol de 1897 al 29 d'Agost del mateix any, escrigué en Ramon Nonat Comas. Aquest treball que 'ns referim, l'hem pogut llegir en dit periòdic degut al bon amic Ramon ademés de assabentar-nos de dita memoria i que resulta: que en un certamen científic literari celebrat en aquesta vila en 1887 sigué premiada guanyant el premi del allavors diputat provincial, Josep M.ª Alvarez. Porta'l títol de «Lo naturalista Antoni de Martí Franqués». I el lema: «Alabem als varons il·lustres, a nostres majors, a qui devem lo que som. Ecclesiastich cap. XLIV».

Posteriorment, en 1892, Guillem Ramsay, químic anglès, junt amb en Rayleigh descobriren en l'aire uns gasos que fins allavors havien estat confonent-se amb el nitrogen i que son nomenats amb el nom de gasos nobles degut a que no formen part, que se sàpiga, de cap combinació. Entre'ls tals s'hi troba l'heli com a més interessant; qui sap si tal vegada és el que tindrà aplicacions industrials sobre tot la de sustituir el

gas de l'enllumenat, en els globos i dirigibles ja que te dues avantatges sobre d'ell: és menys pesant i no es combustible. L'inconvenient fins ara resulta de no poguer-ne obtenir gran quantitat. Maureu diu: que la font Symbe, en Bombon-Lancy en dolla, segons sos experiments, més de deu mil litres anyalment a l'atmosfera.

FRANCISCO FIGUEROLA

(Continuarà)

LITERARIES

Al poble de Lleger

En recordança de la doble festa de la inauguració de la carretera i de la llum elèctrica.

HIMNE

Fills de Lleger; avant, fem via;
un himne a nostra terra alcém,
i amb virior de nit i dia
cantics d'amor li endreçarém.

Cantém la Verge Moreneta;
el Penedès; el Pirineu;
la costa riallera i neta,
nostre mar gran i nostre blau cel.

Mai del Progrès deixem la via,
amb ardidesa treballém,
Pau i Unió tinguem per guia,
i espill de pobles tornarem.

Son els cants, la saó que dona vida
als pobles, fent-los rics, formosos, forts,
vivint en plena florida;
sense cants son flor marcida,
no cantant, son pobles morts.

Cantém;
laborém,
cantém.

A. M. C.

Lleger 10 de Febrer de 1929.

CRÉDITO AGRARIO, S. A.

Compramos fincas rústicas, por importantes que sean, estén o no gravadas, ofertas por escrito.

Cortes, 669, pra. - BARCELONA

BANC VITALICI DE ESPANYA

Companyia Anónima d'Assegurances, fundada l'any 1880

ASSEGURANCES

Sobre la vida i Rendes vitalícies
Sobre transports Terrestres, Marítims i de Valors

Fondos de garantia en 31 de Desembre 1927: 101.416.601'36 ptes.

Pagat als assegurats durant l'any 1927: 10.182.638'68 ptes.

Seguros Vida en vigor en 31 de Desembre 1927: 298.799.943'20 ptes.

DOMICILI SOCIAL:

RAMBLA DE CATALUNYA, 18
BARCELONA

SUCURSAL:

CARRER D'ALCALA, NUM. 25
MADRID

EDIFICIS PROPIETAT DE LA COMPANYIA

DELEGACIÓ AL VENDRELL I SON PARTIT:

NARCÍS SOCIAS CARNÉ

PRAT DE LA RIBA, 6 - TELÉFON 17

Mercés a tots

Amb motiu de l'estrena de la meva obreta «Maleïdes ambicions» per la Societat coral «La Lira» en el teatre del Tívoli els passats dies 3 i 5 del corrent, vaig esser objecte de molts aplaudiments i felicitacions per part del distingit públic que s'hi congregà.

Estic molt content d'aquelles demostracions d'afecte, i no per l'importància que pugui tenir la meva obra, perquè d'un home d'intel·ligència senzilla com la meva, no'n poden sortir més que coses senzilles; sinó perquè tant l'obra com els qui varen interpretar-la, devien formar un conjunt hermós i ja sabem que les coses hermoses son agradables. I així es veu que va ésser quan el respecte va volguer-ho palesar amb els seus aplausos.

Moltes mercés, doncs, dels aplaudiments i felicitacions, tot el qual dedico a aquelles xamoses nenes, a aquells voluntariosos joves i a l'incansable director *amateur* i padrí de «Maleïdes ambicions», l'amic en Ferrán Ramon, sense l'amor dels quals la meva obreta no hauria tingut, segurament, l'éxit que va assolir.

I moltes mercés, i perquè no?, al mestre Antich, al Sr. Joanet, an aquest home modest, que fou el primer d'obrir al meu cervell el camí, sens fi, de l'intel·ligència humana.

Per tot això, doncs, he quedat molt agraït i des d'aquí vos dono:

Mercés a tots!

S. ESVERTIT

ESPECTACLES

Ja s'han divertit forsa, vostès, durant les passades festes? Perque quan el calendari marca que s'ha de fer broma, cal fer-ne, encara que'l frèd t'entumeixi els ossos, o el vent te convidi, amb els seus bruels, a quedar-te a casa. En-

guany, la lluna ha volgut que'ns divertíssim aviat, i no li ha sortit pas gaire be; l'onada de frèd que envaeix l'Europa li ha fet la competència, i, es clar, de tot arreu arriben noves de que han sigut fredes les Carnestoltes.

¿Què fan aquests senyors que tot sovint ens xiulen l'orella amb la reforma del Calendari? Apa, homes, apa; vinga de seguida una repartició més en consonància amb el viure modern, i sobre tot no's descuidin de posar les festes dedicades al deu *Momo* en un temps en que l'Ivern ja hagi acabat totes les «existències» de temperatures baixes i de rigors fredorics. I, sobre tot, no's descuidin, —si això també entra a la reforma— de radiotelegrafiar al *Olimp* suplicant que ordenin a *Eolo*, (massa mitologia, no?) que reservi els seus bufaruts per a èpoques en que puguin arremolinar faldilles; però, ara, que de faldilles no s'en porten, que se'n treu de què faci vent! Entesos, eh? Doncs entesos.

Ara no vagin a creure's de què ens hem passat les nits a la vora del foc; res d'això. Els matins si que'ls havem passat al llit, però era per a refer-nos de les «disbauxes» de la tarda i nit anteriors. Perque han de saber que, tant al Centre Industrial com al Vendrellenc s'hi han celebrat uns sarauassos que'ls àngels hi.... ballaven. Es que sí que n'hi havien de cares boniques i tipets escaients. I al sò d'aquelles Bandes que les hi caragolaven amb tanta mestria, es natural que aquelles sales semblessin un cel... plè de pols. Ja està be la moda dels paperets (*confetti*, enllà de les fronteres vendrellenques; aquí som més pràctics); però la polsaguera que deixen és de pronòstic...

I ara que hem dit Bandes, volem anotar el concert que la d'Almansa donà en el teatre del Centre Vendrellenc, el dilluns a la nit. Rès de la del Parral, ni del Sevillano, ni tot això que ara se'n fa tan gasto. No senyors; allí tot era música de difícil execució; i com que aqueixa Banda està dotada d'instrumental modern i de sonoritats d'orquestra, el seu

mestre, senyor Velez, en sap treure efectes que sorprenen per la seva pastositat i dolcesa. Fou un èxit pels executants i una grata satisfacció pels concurrents. L'enhorabona, i un bon record del Carnaval.

* * *

I com que'l Dimecres de Cendra, ha d'anar-se a fora, nosaltres varem arribar-nos a Bellveí, on, un grup de joves de bona voluntat posats a les ordres de l'intelligent company en Torrents, varen posar en escena en el Teatre de la Societat de Treballadors Agrícoles el drama de l'Iglesia *La Resclosa*, donant-hi una execució bastant acurada per part de tots els interprets, i especialment el director, el qual demostrà posseir excel·lents condicions per a el teatre. Dues actrius, de Barcelona, els secundaven en aquesta obra i en *La Santa*, obreta en un acte que feu riure molt a la concurrència que omplia la espaiosa sala. I encara hi hagué més; en un entreacte s'hi llegí el «sermó del Carnestoltes», escrit amb molta gràcia i comicitat, el qual ens feu tornar, mentalment, uns quants anys enrera: feia temps que no havíem pogut sentir una pesa oratòria d'aquest ordre. Preguntada, la concurrència, si se havia de condemnar al foc el Carnestoltes, un «sí» estentori ressonà per la sala... En sostir, les flames fumoses del Ninot al cremar-se il·luminaven debilitment la carretera, quan nosaltres pujàvem al auto que'ns portaria a sopar a casa.

El Carnestoltes és mort, nosaltres podem respondre'n.

REFRAN

Historia general de l'orgue

L'invenció de l'orgue anomenat amb molta raó *el rei dels instruments musicals*, s'atribueix als pobles d'Orient. Dugues classes d'orgues amb el decurs del temps hem vist, uns anomenats *hidràulics* i els altres *neumàtics*, segons que l'aire es mogui en ells per la diferència de tensió entre l'aigua freda i l'aigua calenta.

L'orgue hidràulic, es conta que fou inventat per Ktesílios que era un barber molt enginyós d'Alexandria i que vivia en el segle II abans de Jesucrist. L'escriptor grec Ateneo ens diu que'ls alexandrins el sentien quan menjaven. L'emperador Neró dedicava part del dia a tocar l'orgue. L'orgue pels romans era un instrument de saló. El ceremonial que tenia l'imperi de Bisanci fa esment moltes voltes de l'orgue; això fou motiu perquè l'orgue s'engrandís i es multiplicà arribant a haver-hi orgues de tal potència que en les grans solemnitats civils feien l'ofici de l'orquestra.

Al principi l'orgue no tingué caracter religiós, ni en el paganisme ni en el cristianisme, més la gent del Nord que invadi l'imperi romà va sentir vers ell una atracció ingènua i artística al veure que era el millor dels instruments i per això volgueren dedicar-lo a lo més escullit i selecte de sa vida que es el culte cristià, així vingué sobre Europa el desenrotllament artístic musical que sobre els demés pobles poseeix. L'orgue es el fruit de l'Edat mitja i dels països cristians de l'Occident. En el segle VII amb l'aprovació del Papa Vita-

lià va quedar l'orgue establert per a les funcions litúrgiques.

En l'època carolíngia l'orgue va extenent-se, no sense dificultats, però no es generalitzà fins a les darreries de l'edat mitja. Així tenim que l'emperador Constantí Coprònim va regalar en l'any 757 a Pepí el Breu una orgue hidràulica i que en el temps de Llúis el Bo (Ludovic-Pio) hi havia un tal constructor anomenat Jordi de Venecia. En el segle X el monjo Gerbert (que després fou Papa amb el nom de Silvestre II) construí unes orgues a Reims i ell mateix, quan era abat de Robbio, formà en son monestir un taller per la construcció d'orgues.

Les orgues hidràuliques caigueren en desús per son complicat mecanisme malgrat d'haver-n'hi que tenien instruments de reduïdes dimensions quals manxes podien ser impulsades per un sol home. Veus aquí algunes orgues existents al segle X i que pels documents podem saber avui el molt complicades que eren, i així tenim que la catedral de Winchester tenia una orga de 400 canons als que donaven aire una trentena de manxes que per moure-les juntament necessitaven 70 homes; l'església de Halberstadt tenia una orga de 24 manxes que eren inflades per l'esforç de 12 persones.

Les orgues d'aire o neumàtiques foren les que substituïren a les hidràuliques donant-los-hi cada dia major perfeccionament.

L'orgue neumàtica al principi era petita, diatònica, tecnicament molt defectuosa i de poc bon efecte, més de mica en mica es va anar perfeccionant en totes direccions. Dels pedals no se sab la dada de sa invenció; s'havia cregut que l'inventor era l'alemany Bernhard, organista dels Ducs de Venecia, en l'any 1471, però s'ha trobat que en l'any 1120 l'església de S. Nicolai d'Utrecht tenia una orgue amb un pedalier. En els segles XIII i XIV s'hi introduïren els semitons cromàtics. A principis del segle XV ja veïem clarament expressada l'existència de dugues classes d'orgues, les *orgues majors* dits *orgue grossa* o fixes i altres *menors* o *petites* que eren portatils, i que ja tenien representació en les miniatures del segle XIV, tocant-s'hi les teclades amb una mà mentre que amb l'altra es donava vent a la manxa. Les grans orgues es fixaven a la paret per mitjà de palmodes ben aprop del cor, constant d'un caixó o montatge de fusta a voltes ricament esculpturada que's tancava amb portes sovint pintades. La forma d'aquesta part de l'orgue variava segons demanava l'instrument, que amb tot no era gaire complicat, constant solament de sis o set registres. Des de mig segle XVI s'anà fent-s'hi el que s'en diu la *cadi-reta*. En el segle XVIII en Bulchotz inventà el mecanisme acoblat a l'octava (*octave-coupler*) per quin mitjà es feia sonar l'octava superior o inferior de la dreta o esquerra, respectivament del teclat, de les teclades que's toquessin. Les manxes de plecs de fusta s'atribueixen inventades per els organers alemanys Lobsinger i Henning.

Un dels més notables reformadors de l'art de l'organeria fou l'abat Jordi-Josep Vagler de Wurzburg, a darrers

del segle XVIII, qui es distingí principalment per haver simplificat l'organisme i per haver donat més perfecció en les notes musicals. Finalment en els nostres temps s'ha arribat a donar-li una extensió musical de deu octaves, admetent-hi cinc teclats diferents i s'ha obtingut una gran llestesa en els moviments de l'aire per nous mecanismes elèctrics i neumàtics.

F. M. A.

(Continuarà)

ESPORTIVES

Ciclisme

La cursa ciclista de Lletger

Tal i com diguerem el número passat, diumenge al matí es va celebrar la cursa ciclista per a neòfits i veterans organitzada per la Penya Ciclista de Lletger i patrocinada per la Casa Via d'aquesta, vila lo-grant se un veritable èxit.

A la hora anunciada, i amb tot el ceremonial del cas, la nova carretera fou benedida per el Reverent Rector de la parròquia de Sant Jaume dels Domenys i a seguit oberta al públic pel senyor Alcalde, afilerant-se 22 corredors neòfits i 2 veterans, tots els quals feta la senyal de sortida emprengueren la ruta en mig de forts aplaudiments, allunyant-se en compacte grup que era seguit per diferents motos i un cotxe al que hi anaven els organitzadors a fi de que la cursa fos respectada i acatats els drets dels que hi prenen part.

El circuit fou recorregut amb tota felicitat, trobant arreu animació i entusiasme.

Les primes que hi havia anunciades, una a Bellveí i dugues al Vendrell, cedides per la casa Cicles J. A., de Tarragona, foren guanyades respectivament per els corredors Pujol, Torrents i Brullas.

La arribada a Lletger, i per tant la corresponent classificació, fou en el següent ordre. Neòfits: 1, Joan Torrents, de Vilafranca; 2, General Mañé, Bellveí; 3, Salvador Pujol, Bellveí; 4, Xafia harinus, Vilanova; 5, Miquel Carrió, Tarragona; 6, Josep Sanahuja, Lletger; 7, Isidre Rovira, Tarragona; 8, Celestí Brullas, Tarragona; 9, Anton Sanahuja, Lletger; 10, Florenci Grima, Castellví; 11, Anton Ametller, Vilafranca; 12, Oscar Plana, Valls; 13, Primo Arias, Tarragona; 14, N. Llorens, Vilafranca. Veterans: 1, Sanmarini, de Vilafranca; 2, Josep Magriñà, de Tarragona.

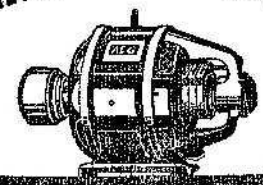
Acabada la cursa i després d'un vermouth d'honor va tindre lloc un ben servit apet en el que hi abundaren els brindis, sobresortint el parlament del Sr. Via en el que va abogar per a que regnés sempre una franca germanor entre'ls corredors. A seguit foren repartits els premis d'acord amb el reglament publicat, sense intervenció de la Unió Velocipèdica Espanyola.

Vagi aquí la nostra felicitació a la Comissió organitzadora, al Sr. Via i a quants amb el seu concurs han lograt fer un acte d'alta simpatia i importància aquesta cursa que tan excel·lent resultat ha obtingut.

Clinica Dental
MARTORELL
Odontòleg-Puericultor
Doctor Robert, 13 VENDRELL
Consulta tots els dies

**UN MOTOR ELÉCTRICO
DE CALIDAD INDISCUTIBLE**

DE RENDIMIENTO INSUPERABLE

A E G IBERICA DE ELECTRICIDAD, S.A. • RONDA UNIVERSIDAD, 22

**CIMENTOS
MOSAICS
URALITA**

Venda de tota mena de materials per a la construcció

J. JULIVERT
Fábrica de Mosaics - Doctor Robert, 12

Café Restaurant "El Nuevo Liceo"

LLORENÇ BONASTRE

RAMBLA PLA DE LA BOQUERIA, 4 I 6. TELEFON 15812
Davant la estació del Metro

SERVEI PERMANENT
HABITACIONS MODERNES

Individuals des de 4 pessetes Per a matrimoni, des de 6 pessetes
Aigua corrent calenta i freda i Quarto de bany

Banc de Biscaia

Casa Central, Gran Via, 1.-BILBAO

Capital: 50.000.000 de pessetes, totalment desemborsat

Reserves: 32.756.771 pesaetes

Sucursal al Vendrell

Capitals confiants al Banc en 31 de Juliol prop-passat

En compte corrent a la vista i imposicions. Ptes. 204.675.486'34

En compte corrent especial i Caixa d'Estalvis. » 96.030.859.40

En imposicions a plaç » 74.916.543'41

Import dels valors propietat del Banc

Pessetes 292.277.358'60

Negociem els cupons venciment 1.º de Febrer

CAIXA D'ESTALVIS

COMPTES CORRENTS: A la vista 2'50 %.

Serie A. 3'50 % anual - Serie B. 3'75 % anual

IMPOSICIONS:

De 8 a 89 dies.	3 % anual
De tres mesos a 179 dies .	3'50 »
De sis » » 364 »	4 »
De un any en endavant .	4'25 »

INFORMATIVES

Nota oficiosa

Por el régimen de excepción que se atraviesa, han de ser presenciadas por la Autoridad las reuniones que se celebren en todas las entidades, y por ello hubo de ser presenciada por uno de mis agentes la del Centro Industrial llevada a cabo el día 14 del actual.

Ha de felicitarse esta Alcaldía, que la primera entidad económica de la población, hiciera pública su abstención en este asunto, al que iban por obligarle una disposición reglamentaria, que previene que cuando diez socios lo pidan se celebre junta general; y ha de hacerse constar aquí la tribulación del primer firmante del escrito al desarrollar el tema.

La citación y convocatoria decía: *Para tratar de la clasificación de las aguas*, y de esta no se habló nada; únicamente se dijo que el Ayuntamiento iba a subir el precio del agua; inexactitud mayor no puede decirse ya que el Ayuntamiento actual, *no ha subido otra cosa que el precio de la conservación de las cañerías y espitas a las aguas de propiedad o de censo*.

El aumento del precio del agua, fué un acierto del Ayuntamiento que regia los destinos de la villa el día 13 de Junio de 1924, que consideró un absurdo que el agua siguiera pagándose en 1924, al mismo precio del año 1850.

Los que hemos vivido des de la guerra acá, sabemos las fluctuaciones de las cosas, y no hay artículo de comer, beber o arder que no haya sido aumentado en un 300 por 100 algunos de ellos y muchos en más del 100 por 100; estaba pues justificado que el agua potable de Vendrell no se le aumentara algo de su precio?

Estas preguntas pueden contestarse con dos solos enunciados; es el precio de los jornales hoy el del año 1850? Son los precios de los materiales hoy los mismos de aquel año? La contestación la darán los que esto leyeren; todos seguramente han tenido que sufrir en sus gastos los aumentos naturales, como también en sus ingresos las naturales recompensas.

Puesto en el caso de reconocer al municipio derecho a percibir por el agua 60 pesetas por pluma, es absurdo denegar el derecho a aumentar esta cifra cuando las exigencias de los gastos lo aconsejen.

Para que se vea la improcedencia de esta campaña, nacida sin calor y estemporaneamente, ya que el aumento se realizó en el año 1924 y son muchos los vecinos de Vendrell que la pagan al precio de 100 pesetas pluma y 20 el octavo hemos de demostrar otra cosa: la injusticia de la campaña.

En toda Cataluña, y en toda España parece haberse fijado el precio del agua en un canon de 60 céntimos el metro cúbico; Barcelona se sale de esta regla por ponerla a 75 céntimos; otras poblaciones (Villanueva) a 65, pero tomando el precio de la mayoría de los municipios que la explotan por sí o por concesiones especiales tenemos que una pluma de agua supone 2.800 litros diarios; que hacen al año un volumen de 1.022.000 litros que reducidos a metros cúbicos suponen 1.022, que al precio de 60 céntimos tendríamos que costaría el agua que se da a cada vecino de Vendrell por una pluma 613'20 pesetas; el agua a 100 pesetas pluma el *exagerado* precio actual, en Vendrell sale a 10 céntimos 22 centésimas el metro cúbico. No creo deba de hacerse ningún comentario.

En cuanto a la conservación, no hay que olvidar que hasta el 13 de Junio de 1924 se pagaba una peseta por octavo, sea cualquiera la condición del agua, censo, arriendo o propiedad, y aquel Ayuntamiento que hizo el aumento del precio del agua y que adoptó otros acuerdos todos ellos dirigidos a *dificultar la transmisión del dominio de las aguas*, cuando acababa de cerrar el ejercicio con un déficit de 15.062'34 pesetas, tuvo a bien rebajar el precio de la conservación de espita. Y no nos metemos por que no hace al caso analizar la situación económica de aquel Ayuntamiento con un año de retraso en el pago de los censos que pesan sobre el Municipio, en los alquileres de Casas Escuelas, en muchas cosas que esta corporación se ha visto en la necesidad de afrontar.

En todas las escrituras de censo o venta de

agua se hace constar (son palabras textuales traducidas) *siempre y cuando la junta tenga por conveniente hacer algún gasto por recomposiciones aumentos o mejoras de dichas aguas o por cualquier otro concepto, de interés para las mismas y no haya fondos en la depositaria de dicha administración deberá el adquirente adelantar una pensión entera, la qual será abonada sirviéndose de pago de la que debía satisfacer el año inmediato. Y si no quiere hacer este adelanto quedará el adquirente enteramente privado del uso de toda la pluma de agua que se le concede al tenor y conforme lo prevenido en el artículo anterior; todos los adquirentes de plumas de agua estarán obligados a contribuir todos juntos a la cuarta parte del importe de los gastos que se tengan por conveniente hacer en todos los conductos públicos actuales de esta villa y así por el estilo.*

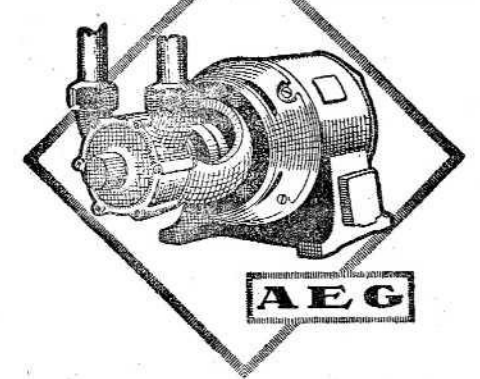
Cambiadas las cañerías es innegable que la obligación de contribuir ha de ser a los actuales medios de conducción.

Cree esta Alcaldía bien explicada la cuestión y la Justicia que asiste al Ayuntamiento para adoptar estas resoluciones, pero bueno será recordar que el Ayuntamiento para el servicio de las aguas, tiene un fontanero con un sueldo fijo; que gasta anualmente entre recomposiciones y otras obras cifras que oscilan entre 3.000 a 5.000 pesetas, y que ha sido preciso prorrogar el empréstito llamado de las aguas por un nuevo plazo de 15 años, y por el que el Presupuesto municipal ha de satisfacer 30.000 pesetas.

Quedan para otra ocasión, el comentar la actual situación del municipio, satisfaciendo sus obligaciones con regularidad; amortizando empréstitos que no lo fueron en su día (van a satisfacerse 7.000 pesetas de los empréstitos de 1906 y 1907 que no lo fueron en su vencimiento) mejorando los servicios de luz, pavimentos y creando servicios como el de la limpieza, el del peón callejero y otros, y las obras de San Salvador cuya carretera ha satisfecho el presupuesto municipal en cuantía de 11.934'29 pesetas, sin que el contribuyente haya satisfecho extraordinario alguno y no girando repartos generales (que se giraron hasta el año 1923-24) con lo que el contribuyente está aliviado en relación con otros años en que se giraron, y no se llegó a gastar (los libros de contabilidad lo atestiguan) lo que hoy se gasta.

Otras cuestiones en relación de aguas, es querer sacar las cosas de quicio. Tres abogados de la categoría de los señores Carné, Eiras y Vidal (que nombro por orden alfabético) han manifestado su opinión de que del error de un funcionario no puede nacer un derecho.

MOTOBOMBA GEA

PARA USOS DOMESTICOS Y PEQUEÑAS INDUSTRIAS.

Antoni Negre

Agent de CANVI I BORSA

Plaça de Catalunya, n.º 16, 1.º Teléfon 14273

INTERVEN
Valors : Cupons : Préstecs Personals sobre valors i mercaderies

RENTISTES!! En tota adquisició de valors l'únic document que dona fe de propietat enfront dels tribunals es la póliza de compra sotscrita per Agent de Canvi i Borsa.

Rafel Fusté

Pèrit Agrònom

Compra-venta, peritatge i recana de finques

AIXECAMENTS DE PLANOLS
NOTICIES I CONSULTES

Carrer de Mar, 18 VENDRELL

GABINET de Fisioteràpia Cinesiològica

DIATERMIA - ELECTROTÈRÀPIA
MASATGE VIBRATORI
RAIGS ULTRA - VIOLETA, ETC.

BAIX LA DIRECCIÓ DE

Rafel Escofet Mañé

METGE TOCO-GINECÒLEG

Ex-Practicant del Hospital de la Santa Creu
Ex-Ajudant clínic de la Casa de Maternitat

Hores de despatx: De 11 a 1 i de 3 a 4
I A HORES CONVINQUES

Diumenges i dies festius: De 9 a 1
DIJOURS A LA TARDA NO HI HA DESPATX

TELEFON, 49-VENDRELL

BORDILLOS PER ACERES

PROPIETARIS: Es avui obligació ineludible la construcció de les aceres

PREU DE GANGA:

BORDILLO a 3'75 pessetes metre

¡APROFITEU LA OCASIÓ!

MANUEL PRATS, Major, 42.-Vendrell

CONFECCIÓ ACURADA DE MARMOLISTERIA

I PEDRES GRAVADES PER A NINXOLS DE CEMENTIRI

DEMANI V. LA XOCOLATA SOLSONA

EL LABORADA A LA MILLOR PERFECCIÓ

— I EN TOTA MENA DE QUALITATS —

DE VENTA A TOTS ELS ESTABLIMENTS

Representant: Josep Mañé S. Sebastià, 15-VENDRELL

Les galetes SOLSONA no tenen competidor

Débiles tomad el acreditado Elíxir Callol Es rápido científico agradable que da Vida y Juventud

Les reparacions de l'àngel i del Campanar

Tancament

Donatius per a les obres del Campanar

(Veïns de la vila)

Suma anterior	1.796.00 Ptes.
Josep Vidal	3 »
Total	1.799.00 Ptes.

Donatius per a l'arregl'o de l'Àngel

(Vendrellencs que viuen fora vila)

Suma anterior	1.850.50 Ptes.
Pau Casals	250 »
Dolors Fabré de España (República Argentina)	25 »
Jaume Carner Romeu	500 »
Un vendrellenc (Reus)	125 »
Total	2.750.50 Ptes.

Al número vinent ajuntarem el suplement extraordinari i en ell hi vindran expressats els gastos d'aquestes obres, quin dèficit ha sigut eixugat per un compatriota que amaga el seu nom sota la inicial X.

NOVES

Enguany si que escauria cantar aquella popular corrandà que diu:

Carnestoltes fredes
el blat a divuit
balla que balla
amb el ventre buid,

perque, senyors, com a fredes, les festes passades ho han sigut de valent, encara avui la temperatura i el temps no s'han decidit a temperar-se i venen molestant a tothom i omplenant de malalts la major part de cases. Així també ho foren de fredes les Carnestoltes de carrer, sens una disfressa ni cap altre número més que passades o cerca-viles fetes a pas de marxa i unes senzilles tocades al migdia del dilluns i dimarts fetes per la Banda que tocava al Centre Industrial.

Allò de «balla que balla», també ha sigut veritat, doncs qui més qui menys ha ballat tothom, encara que la frasse «amb el ventre buid» no creiem que fos certa, no obstant, les ganes de fer ressopons que'l públic cada nit posà en realitat be podria ésser un indicati de que'ls estòmacs necessitaven restaurar-se amb servei de restaurant.

Compra-venta de cases a Barcelona

AGENCIA PLANA
MAJOR, 10. — VENDRELL

Dijous a la nit va reunir-se el Centre Industrial en junta general extraordinària, demanada per un nombre de socis amb el fi de tractar sobre les classificacions que està fent l'Ajuntament entre'ls tenedors d'aigua. Fou acordat nomenar una comissió per a que d'acord amb els afectats fassi els treballs pertinents a fi de recabar sian respectats els drets que cada u puga tindre en llurs concessions. Composan la dita comissió els senyors Isidre Martorell, Isidre Boada, Lluís Corbella i Narcís Socías.

També'l Sindicat Agrícola s'ens diu que te demanat el corresponent permís per a celebrar dimarts vinent a les 7 de la tarda una junta general extraordinària amb igual finalitat.

Sembla hi ha el propòsit de juntar les dugues comissions en una de sola i afrontar determinats acords presos per l'Ajuntament en aquest afer que, ja de mesos, ve amenant certa desavinència entre'l Consistori i els tenedors d'aigua.

Amb el present número comensem la publicació d'uns interessants articles historials de les orgues, deguts a la pluma d'un apreciat amic ben intel·ligent en qüestions històriques el que, a més, completarà dit treball amb gran profusió de dades tretes del nostre arxiu parroquial, referents a la orgue que actualment està reconstruint a la església parroquial la «Manufactura d'Orgues de Nostra Senyora de Montserrat» baix la direcció de l'intel·ligent mestre organer senyor Puggina, obra que pot realitzar-se per la valiosa ofrena feta per l'eminent artista i estimat compatriota En Pau Casals.

Creiem que'ls nostres llegidors veuràn amb gust la publicació de l'erudit treball de l'estimat col·laborador que amaga el seu nom sota les inicials F. M. A. Per la nostra part estem joiosos de l'atenció que'l seu autor ha tingut amb aquest setmanari al donar-nos la preferència de publicació d'aquests articles els que constituiràn a més una també valuosa nota històrica local.

Narracions i llegendes de Poblet

Un tomo: 1.25 ptes.

De venta a la Impremta Ramon

Diumenge passat tinguerem el gust d'estrenyar les mans a l'il·lustre vendrellenc el gran Mestre Pau Casals i al seu germà Enric, els que vingueren a vila per a veure de visu els treballs de reparació que s'estan efectuant en la orgue de la església parroquial, quedant molt ben impressionats de la manera com aquelles obres s'estan realitzant.

Enric de Riquer

Procurador dels Tribunals

Es complau oferint al públic els seus serveis

Prat de la Riba, 1, entl. — VENDRELL

Demà a les tres de la tarda es celebrarà a vila la Festa de l'Arbre, la que tindrà lloc a la nova carretera de Sant Salvador, on hi serà continuada la plantació iniciada l'any passat amb motiu de la dita mateixa festa.

Agraim a la Alcaldia la atenta invitació que per a assistir-hi ens ha sigut tramesa.

Antigament el cuinar amb gas era un luxe. Avui, degut al perfeccionament dels fogons i cuines, esdevé una apremiant necessitat.

No hi ha res més pràctic ni més econòmic que utilitzar el gas per a l'ús domèstic.

A aquelles cases que tinguin instal·lació de canyerries de gas i no la utilitzen, la Fàbrica d'aquesta vila, gratis i sense cap compromís els hi posarà un fogó per a que puguin provar de nou la utilitat de cuinar amb gas.

Divendres passat va morir a Montblanc la bondadosa senyora Teresa Galofre Lleó, esposa del bon amic En Ferran Chaparro Papiol i cunyada del apreciat amic i compatriota l'ex-diputat a Corts per aquest districte En Jaume Carner. La mort d'aquesta conveïna ha sigut ben sentida a vila on la difunta i llurs famílies contenen amb tanta coneixença.

Rebi l'amic Chaparro i tots els familiars de la difunta el nostre condol per tan irremparable pèrdua.

J. PASCÓ OCULISTA

Graduació de la vista :: Selecció dels ulls

VENDRELL: Doctor Robert, 10

Diumenges, de 9 a 12

VILAFRANCA: Rambla de Ntra. Sra., 37, 1.er

Dissabtes, de 8 a 12

El Centre Industrial d'aquesta vila ha adquirit un magnífic i gran piano per a usarlo en els espectacles que's donguin a dita casa. Volem aquí anotar que'l mentat piano és una excel·lent producció de la manufactura de pianos i autopianos «Orpheus», marca registrada propietat de l'estimat amic i entusiasta compatriota En Francisco Pagés, qui amb una perseverància que l'honora i després d'una lluita de llarga anys, està lo-grant posar la seva fàbrica de pianos a Barcelona, a gran altura, conquistant-se un ben guanyat renom dintre aquest difícil ram de construcció instrumental.

Felicitem al Centre Industrial per l'atenció de protecció als industrials vendrellencs i a l'amic Pagés per les lloances que 'ls intel·ligents fan del dit instrument.

CORRESPONSALIA DEL
BANCO DE ESPAÑA
JOSE ALEU-Pl. Pi i Margall, 15, 1.^a
VENDRELL

Dimecres vinent, festa del Nen Jesús de Praga, a la Església del Col·legi de les RR. MM. Escolapis d'aquesta vila s'hi celebrarà, a les deu del matí missa solemne cantada per les alumnes del Col·legi i a les quatre de la tarda com a conclusió de la Novena, una festa religiosa que acabarà amb la imposició de medalles i cant de l'himne.

Caixes de caudals

de tota confiança i molt econòmiques, a la Cerralleria de

Pau Socías (a) Traus

Dissabte passat, i a la Ermita de Sant Salvador, varen contraure matrimonial enllaç els joves Salvador Guinovart Escoda i Balbina Martí Vidal.

A les moltes felicitacions rebudes poden ajuntar-hi la nostra, tot i desitjan-los llarga i venturosa felicitat.

El passat dia 5 dels corrents va morir a vila la virtuosa senyora Antonia Magriñà Olivella, vídua de Tomás Sanmartín mes vulgerment coneguda per la senyora Tona Passamanera.

Trametem als seus familiars la expressió del nostre condol.

Josep Macià i Perez

ADVOCAT

Despatx tots els diumenges de 9 a 11

al H. del Centre

Jaume Ramón, 14 — VENDRELL

«Tívoli Vendrellenc». — Temporada de Quaresma. Inauguració avui, nit, i demà, tarda i nit: Estrena de la grandiosa obra mestra de la cinematografia americana «La ley del hampa»; completarà el programa l'estrena de la producció de magnífic argument amb gran luxe i presentació, «Nevada», la desitjada «Revista Paramount» i la cinta còmica «Perilla toca la flauta».

Dilluns, tarda: Gran Sessió Vermout. Detalls per programes.

SECCIO OFICIAL

CAJA DE CREDITO Y AHORRO DE
VENDRELL EN LIQUIDACION

La Comisión Liquidadora, en observancia de lo dispuesto por el artículo 29 de los Estatutos sociales y cumplimiento de lo prevenido por el 238 del Código de Comer-

cio, convoca a los señores accionistas a Junta General ordinaria que tendrá lugar el día 24 del corriente a las diez y seis horas en el local del Banco Comercial de Barcelona, calle del Doctor Robert, números 1 y 3 de esta villa, para darles cuenta del estado de la liquidación de la Sociedad.

Para la asistencia a dicho acto se expiden los correspondientes resguardos todos los días laborables hasta veinticuatro horas antes de la Junta, en las oficinas del citado Banco Comercial de Barcelona y se recuerda que cada cinco acciones dan derecho a un voto, pudiendo sumarse las que no llegan a dicho número y nombrar su representante.

Vendrell 6 de Febrero de 1929.

REGISTRE CIVIL

Naixements: Cap.

Defuncions: Joan Bó Nin, de 75 anys, Garrotes 4; Isidre Mercadé Giró de 56 anys, Barceloneta alta 31; Joan Domingo Vidal, de 70 anys, Santa Victoria 8.

Matrimonis: Francesc Porta Vidal amb Marcé Nin Mañé; Salvador Guinovart Escoda amb Balbina Martí Vidal.

IMPREMTA RAMON, P. 4 MARÇ-VENDRELL

Auto turisme «Chevrolet»

rescentment ajustat

ES VEN en bones condicions. Dirigir-se a casa Altés, Plaça Pi i Margall, 17

S'ARRENDEN la antiga i acreditada tenda de queviures coneguda per Cal Xacolaté de la Plaça Nova. Dirigir-se a Rafel Fusté.

Es ven una pessa de terra

de sis jornals del país, composta de vinya comp i oliveres en la partida «Pallissa Cremada»; raó en aquesta Imp.

Es ven hort tancat

amb edificació per a poguer viure al mateix clos. Donarà raó i detalls En P. Plana, Major, 10 pral.

ES VEN UNA CASA

al carrer de Colón d'aquesta vila, i de la que donaràn informes a la impremta d'aquesta setmanari.

RADIO Aparell 3 làmpares, altaveu, de molta potencialitat, Barcelona i extranger. Venc i instal·lo molt barato. Pot sentir-se tots els dies, Sant Magí, 40

ES VENEN: UN BURRO moruno amb el corresponent carret amb molles i asientos, també una bàscula per pesar fins a 300 kg. Carrer Sta. Victoria, 12 (abans la Menya)

Sumoy, sastre

Necessita dugues oficiales-Feina tot l'any

Es venen dugues cases

situades al carrer de la Pau, compostes de baixos, amb corral, entressol i pis, apropiades per a pagés. Es vendran juntes o per separat. Informarà aquesta Impremta.

Es ven part d'una casa

a la Platja de Sant Salvador i en el punt més cèntric de la mateixa. Per informes i detalls dirigir-se al carrer Nou, número 22

Es ven una caseta de banys

amb dos esplèndids departaments

Si a algú li convé
que fassi el cap viu
S'en farà més diné
si espera l'istiu.

Per informes dirigir-se a casa Pau Mata, Salmerón, 13 bis

Llet pura de vaca

Compreu la que ven la casa

CAFÉS COLOMBO — Santa Anna, 3

Mitjansant avís es serveix a domicili